

[Svend Haugaard.]

tagen. Der er forhåbentlig ikke sket tilbage-
slag i velviljen siden. Hvad vil man anbefale
over for det nordiske pasområde, og hvilke
forventninger har man til en velvillig tilslut-
ning fra de øvrige nordiske lande? Vi har i
den senere tid talt meget om værdien af en
forøget kontakt mellem Øst- og Vesteuropa.
Fri rejseforbindelse er et meget væsentligt
bidrag hertil, og der er da al god grund til at
tro, at et dansk eller nordisk initiativ til
fjernelse af visumtvangen over for disse
lande vil resultere i gensidighed. Det er
flere år siden, det gav et heldigt resultat for
Jugoslaviens vedkommende.

Jeg ved naturligvis, at mange af disse
lande giver deres egne borgere betydelige
pas- og udrejsevanskeligheder, men mang-
lende dansk initiativ skulle nemlig give de
pågældende lande en slags undskyldning
derfor og skulle især nemlig bremse udvik-
lingen mod en bedre kontakt.

Stats- og udenrigsministeren (J. O. Krag):
Jeg takker hr. Svend Haugaard for spørgs-
målet og kan straks sige til ham, at der ikke
er nogen forsinkelse, at der ikke er nogen
ændring i velviljen, og at forsøgene på at
få fjernet de hæmmende restriktioner, at
få fjernet visumtvangen, vil blive fortsat
med fuld energi.

Jeg tror, jeg lige vil gøre et par bemærk-
ninger om udviklingen på dette område.
Det første skridt, der blev taget til at få
ophævet visumpligten, som jo i væsentlig
grad var en følge af krigen, blev taget i
1947 over for de nordiske lande. Siden er
man gået gradvis, men målbevidst frem,
sådan at man i dag kan rejse frit ind i
Danmark uden visum fra over 70 lande.
Senest pr. 1. januar er yderligere et par
lande placeret i den visumfrie kategori. Og
for at give det høje ting en forestilling om,
hvor ringe omfang visumpligten har, kan
jeg oplyse, at af 10 mill. udlændinge, der
rejste til Danmark i 1964, stilledes der kun
krav om visum til 3 promille — så har jeg
endda ikke medregnet indrejsende fra andre
nordiske lande. Altså 3 promille af 10 milli-
oner. Danmark har ligget og ligger fortsat
i spidsen i arbejdet for at få indført visum-
frihed på gensidighedsbasis, og det, der har
hindret, at den er blevet altomfattende, er
i første række, at der er lande, der af den

ene eller anden grund ikke har ønsket at
modtage et sådant tilbud om visumfrihed
på gensidighedsbasis.

For at komme over denne vanskelighed
har man da indladt sig på overvejelser af,
om man kunne opgive gensidighedskravet.
Derved ville vi kunne få visumproblemet
for en række af de resterende lande løst.
Men her dukker ganske rigtigt, som hr.
Svend Haugaard sagde, det nordiske op.
Vi har en nordisk pasoverenskomst, vi kan
ikke handle ensidigt, vi må forhandle med
de andre nordiske lande om fremgangs-
måden. En sådan drøftelse har da også
fundet sted på dansk initiativ, og det er
sikkert, at man på det næste nordiske
udenrigsministermøde, der vil finde sted her
i foråret, vil søge problemet løst. Det er
mit indtryk, baseret på de tidligere drøf-
telser, at der er gode chancer for et gunstigt
resultat allerede i indeværende sæson.

Jeg vil derimod ikke så gerne svare på,
hvilke lande der kan blive tale om at drage
ind under en sådan nyordning, idet det
netop er det, der skal drøftes på det fore-
stående nordiske udenrigsministermøde.

Svend Haugaard: Jeg vil gerne takke for
det meget positive svar. Jeg forstår det
sådan, at det er et absolut dansk ønske,
at man skal gøre alt, hvad man kan, for
at ophæve denne visumtvang for så mange
lande som overhovedet muligt. Vi får så
håbe, at der ikke bliver nordiske vanske-
ligheder på dette område. Vi vil i hvert
tilfælde ønske Nordisk Råds session held
med at få problemet klaret.

Nu blev det sagt, at af 10 mill. besøgende
var der kun 3 promille, der skulle have
visum. Det vil nok ændre lidt ved tallet,
hvis visumtvangen bortfalder, for så vil der
komme flere netop fra de lande, der i
øjeblikket kræves visum fra; det vil altså
forrykke forholdet noget.

Jeg tror imidlertid også, at man kan nå
noget ved at tage landene ét for ét, hvis
det er for vanskeligt at tage springet fuldt
ud på én gang, fordi der er en række lande,
ikke mindst i Østeuropa — det ved stats-
ministeren jo sikkert fra sine rejser — der
er parat til gensidighed på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.